

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านลาน

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ประเภท กิจการการตาก สะสม ขนถ่ายผลิตผลทางการเกษตร
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านลาน ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท กิจการการตาก สะสม ขนถ่ายผลิตผลทางการเกษตร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านลาน โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านลาน และนายอำเภอบ้านไผ่ จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านลาน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท กิจการการตาก สะสม ขนถ่ายผลิตผลทางการเกษตร พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านลาน ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบรรดาข้อบัญญัติ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นใดที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือที่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ผลิตผลทางการเกษตร” หมายถึง สิ่งที่ได้มาจากการเกษตร และยังหมายรวมถึงผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งได้มาจากการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตร

“สถานประกอบกิจการ” หมายถึง สถานที่ที่ดำเนินการกิจการเกี่ยวกับการตาก รวมถึงการเก็บรักษา และการขนถ่ายผลิตผลทางการเกษตร

“มลพิษ” หมายความว่า ของเสีย วัตถุอันตรายหรือมลสารอื่น ๆ รวมทั้งกากตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้นที่ถูกล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

และให้หมายความรวมถึง รังสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือน หรือเหตุรำคาญอื่น ๆ ที่เกิดหรือถูกปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษ

“ของเสีย” หมายความว่า มูลฝอย สิ่งปฏิกูล อากาศเสีย มลสารหรือวัตถุอันตรายอื่นใด ที่ถูกปล่อยทิ้งหรือมีที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลวหรือก๊าซ

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษอาหาร เศษผ้า เศษกระดาษ เศษวัสดุอุปกรณ์ของสินค้า ฤๅพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ขี้เถ้า มูลสัตว์และซากสัตว์ รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากโรงสีข้าวหรือที่อื่น

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะและรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานในโรงงาน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้ซึ่งทำงานฝ่ายธุรการ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบ้านลาน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบ้านลานรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ให้กิจการประเภทการ การตาก สะสม ขนถ่ายผลิตผลทางการเกษตรเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๗ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บัญญัติ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต

ข้อ ๘ ผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ทั้งในลักษณะที่เป็นการค้า และไม่เป็นการค้าจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์อันเกี่ยวกับสุขลักษณะและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพในเรื่องต่าง ๆ ที่จะกำหนดในข้อบัญญัตินี้ ดังนี้

- (๑) สถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อม
- (๒) สุขลักษณะของสถานประกอบการ
- (๓) สุขลักษณะของผู้ปฏิบัติงาน

หมวด ๒

ที่ตั้ง สภาพแวดล้อม ลักษณะอาคาร

และลักษณะภายในบริเวณลานตากผลิตผลทางการเกษตร

ข้อ ๙ สถานที่ตั้งของบริเวณลานตากจะต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถานศึกษา โรงพยาบาล สถานเลี้ยงเด็ก หรือสถานดูแลผู้สูงอายุ หรือผู้ป่วยพักฟื้น หรือผู้พิการ หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายผังเมือง และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องเป็นระยะทางที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและปัญหาเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

(๒) อยู่บริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง และอยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

ความใน ๙ (๑) และ ๙ (๒) มิให้ใช้บังคับกับสถานประกอบกิจการที่ตั้งขึ้นก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับและมีข้อจำกัดเรื่องสถานที่ตั้ง ทั้งนี้ ต้องให้มีระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพและเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๑๐ สภาพแวดล้อมของบริเวณลานตากต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) อาคารสำนักงานของสถานประกอบกิจการและคลังเก็บรักษาต้องมีความมั่นคง แข็งแรง และต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่เพียงพอ

(๒) มีการแบ่งพื้นที่ดำเนินกิจการแต่ละส่วนอย่างเป็นสัดส่วน

(๓) มีประตู หรือทางเข้า - ออก ที่มีความกว้างเพียงพอกับการเข้า - ออก ของยานพาหนะ และการเคลื่อนย้ายในกรณีฉุกเฉิน โดยให้เป็นไปตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) พื้นสถานประกอบกิจการต้องทำด้วยคอนกรีต หรือวัสดุอื่นใดที่ถาวร ทนไฟ เรียบ ทำความสะอาดง่าย และต้องทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

(๕) จัดให้มีการทำความสะอาด และบำรุงรักษาอาคารสถานประกอบกิจการ รวมทั้งพื้นที่ใช้สอยอื่น ๆ เป็นประจำ

ข้อ ๑๑ เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิตช์และสายไฟต่าง ๆ ต้องมีการจัดเก็บอย่างเป็นสัดส่วน เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัยและต้องได้รับการตรวจตราทำความสะอาด ซ่อมแซม และบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

(๒) เครื่องจักรที่มีกลไกทำให้เกิดอันตราย ต้องมีครอบป้องกันอันตราย

(๓) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ที่เปลือกนอกเป็นโลหะ จะต้องติดตั้งสายดินตามมาตรฐานการไฟฟ้า และระบบป้องกันอันตรายจากไฟฟ้ารั่ว

(๔) การเดินสายไฟต้องเดินสายไฟให้เรียบร้อย หรือเดินในท่อร้อยสาย เว้นแต่ใช้สายไฟที่เป็นชนิดที่มีฉนวนหุ้มพิเศษ

(๕) เครื่องจักรต้องได้รับการตรวจตราเป็นประจำทุกวัน ถ้าพบการชำรุดต้องดำเนินการซ่อมแซม และแก้ไข พร้อมทั้งควรมีป้าย หรือสัญญาณเตือนกรณีเครื่องจักรชำรุด หรือขัดข้อง เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงาน

หมวด ๓

การควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการต้องมีคุณสมบัติลักษณะของสถานประกอบการตามมาตรการดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการป้องกันและมาตรฐานในการจัดการมลพิษทางอากาศที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ เช่น การปลุกต้นไม้บริเวณโดยรอบสถานประกอบกิจการ หรือมีแผงกั้นป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง เป็นต้น เพื่อไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

(๒) จัดให้มีมาตรการหรือแนวทางปฏิบัติที่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับการควบคุมปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม ได้แก่ มลพิษทางอากาศ มลพิษทางเสียง และมลพิษทางน้ำ หรือการกระทำอื่นใดที่เกิดจากการประกอบกิจการ เพื่อป้องกันปัญหาเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงสถานประกอบกิจการ

(๓) จัดให้มีมาตรการการป้องกัน ควบคุม สัตว์และแมลงพาหะนำโรค เช่น นก หนู แมลงวัน และแมลงสาบ เป็นต้น ไม่ให้เข้ามาอยู่อาศัยภายในคั้งเก็บรักษาผลิตผลทางการเกษตร โดยให้ติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันบริเวณช่องเปิดเพื่อป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคเข้าสู่ภายในอาคาร

(๔) จัดให้มีการจัดการไม่ให้มีกลิ่นเหม็นจากผลิตผลทางการเกษตร เพื่อไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง เช่น ไม่ปล่อยให้มีการสะสมของเศษผลิตผลทางการเกษตรที่ได้รับความเสียหายจากความชื้น เป็นต้น

(๕) จัดให้มีผ้าใบคลุมรถบรรทุกวัตถุอันตรายรถบรรทุกวิ่งแล่นอยู่ภายในของสถานประกอบการเพื่อป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง และการตกหล่นของวัตถุ

(๖) จัดให้มีการควบคุมระดับเสียง และควรหลีกเลี่ยงการทำงานในเวลากลางคืน เพื่อไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง ทั้งนี้ ให้มีการควบคุมฝุ่นละออง กลิ่น และเสียง ให้เป็นไปตามมาตรฐานของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ต้องไม่มีการระบายน้ำทิ้งออกนอกบริเวณสถานประกอบการ เว้นแต่มีการบำบัดหรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียให้ได้ตามมาตรฐานน้ำทิ้งของกระทรวงอุตสาหกรรม และมาตรฐานน้ำทิ้งตามที่กฎหมายอื่นกำหนดก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ และต้องดูแลทางระบายน้ำไม่ให้อุดตัน

(๘) สถานประกอบการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ ดังนี้

๑) มีภาชนะบรรจุ หรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณ และประเภทมูลฝอย รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุ หรือภาชนะรองรับ และบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

๒) มูลฝอย หรือกากของเสีย หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๙) จัดให้มีห้องส้วมและที่ล้างมือพร้อมสบู่ที่มีจำนวนเพียงพอ และถูกสุขลักษณะ ตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสม

หมวด ๔

สุขลักษณะของโรงงาน

ข้อ ๑๓ สถานประกอบการจะต้องปฏิบัติตามบัญญัติเกี่ยวกับสุขลักษณะของโรงงาน ดังนี้

(๑) จัดให้มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อย ๖ เดือน/ครั้ง และมีการฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนด หรือยอมรับให้แก่คนงานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของจำนวนผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการนั้น รวมทั้งมีแผนป้องกันและระงับอัคคีภัย

(๒) ภายในสถานประกอบกิจการต้องมีแสงสว่างเพียงพอตามลักษณะงาน

(๓) จัดให้มีชุดปฏิบัติงานที่สถานประกอบกิจการจัดไว้ให้ โดยต้องเป็นรูปแบบที่มีความสะอาดและเหมาะสม พร้อมทั้งจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล เช่น หน้ากากป้องกันฝุ่นละออง ที่อุดหู หรือที่ครอบหู และถุงมือ เป็นต้น สำหรับผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการทุกคน โดยพิจารณาเลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามประเภทหรือลักษณะงานที่ปฏิบัติ ทั้งนี้ ต้องมีมาตรการในการควบคุมให้คนงานสวมใส่อุปกรณ์ดังกล่าวทุกครั้ง ที่ปฏิบัติงาน

(๔) จัดให้มีมาตรการ หรือแนวทางการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงานสำหรับคนงาน โดยให้เผยแพร่ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานทุกคนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ป้ายความปลอดภัย การจัดบอร์ดนิทรรศการ หรือการฝึกอบรม เป็นต้น และมีมาตรการในการควบคุมให้คนงานทุกคนถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

(๕) จัดให้มีชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้น และระบบส่งต่อผู้ป่วย ในกรณีเกิดอุบัติเหตุ และการเจ็บป่วยของคนงานภายในสถานประกอบกิจการ

(๖) จัดให้มีการตรวจสุขภาพคนงานก่อนรับเข้าทำงานและระหว่างปฏิบัติงาน คนงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพทั่วไปเป็นประจำทุกปีและตรวจสุขภาพตามปัจจัยเสี่ยงตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(๗) จัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่ม สำหรับบริการคนงานอย่างเพียงพอ และต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากบริเวณการผลิต โดยลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน

(๘) จัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาด และมีปริมาณเพียงพอสำหรับการใช้ในแต่ละวัน

(๙) สถานประกอบกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้ให้บริการแก่คนงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร

(๑๐) จัดให้มีอ่างล้างมือ พร้อมสบู่ที่มีจำนวนเพียงพอและถูกสุขลักษณะ สำหรับคนงานได้ล้างมือก่อนดื่มน้ำและรับประทานอาหารทุกครั้ง

หมวด ๕

ใบอนุญาต

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งการออกใบอนุญาต หรือไม่ออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำขอและเอกสารตามข้อ ๑๕ ครบถ้วน และในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการได้ทันตามเวลาที่กำหนด ให้ขยายระยะเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวันโดยที่พนักงานท้องถิ่นต้องมีหนังสือแจ้งการขยายระยะเวลาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบ ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้มีอายุ ๑ ปี

ข้อ ๑๕ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อ ๖ จะต้องยื่นคำขอตามแบบที่กำหนด พร้อมด้วยเอกสาร ดังต่อไปนี้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

- (๑) สำเนาบัตรประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร/ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (ถ้ามี)
- (๔) แบบแปลนสถานที่อาคารที่จะใช้ในการประกอบกิจการ
- (๕) บัญชีรายการเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ที่จะใช้

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

ข้อ ๑๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องชำระค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่ท้องถิ่นกำหนด

ผู้ได้รับใบอนุญาตรายใดไม่ชำระค่าธรรมเนียมตามกำหนดจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระเว้นแต่จะได้ออกเลิกการดำเนินกิจการก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจะต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายที่สถานที่หรืออาคารที่ใช้ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพสูญหาย หรือถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหายถูกทำลายหรือชำรุด ใบแทนใบอนุญาตให้มีอายุเท่ากับเวลาที่เหลืออยู่ของใบอนุญาตเดิม

ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ทำการแก้ไขให้ถูกต้องได้ภายในเวลาที่กำหนด หากไม่ทำการแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินคราวละ ๑๕ วัน

ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดถูกพักใช้ใบอนุญาตมาแล้ว ๒ ครั้ง และมีเหตุที่จะทำให้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้อีก หรือการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ หรือบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติดังกล่าว จะทำให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ข้อ ๒๑ ผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพผู้ใดถูกเพิกถอนใบอนุญาตจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตดังกล่าวอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันถูกเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๓ ผู้ประกอบการที่ได้ประกอบกิจการตามกฎหมายมาก่อนข้อบัญญัตินี้ใช้บัญญัติให้ได้รับการยกเว้นการปฏิบัติตามข้อ ๙

ข้อ ๒๔ ให้ผู้ประกอบกิจการก่อนที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบัญญัติใช้ ยื่นคำขอใบอนุญาตพร้อมหลักฐานเอกสารตามข้อ ๑๔ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในเวลา ๑๕ วันทำการนับตั้งแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

ข้อ ๒๕ ภายใต้บัญญัติข้อ ๒๓ กรณีผู้ประกอบกิจการดำเนินกิจการยังไม่เป็นไปตามหมวด ๒ หมวด ๓ และหมวด ๔ แห่งข้อบัญญัตินี้ ให้ผู้ประกอบกิจการปรับปรุงกิจการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในเวลาไม่เกิน ๑๒๐ วันหรือภายในเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรแต่ไม่ควรเกินกว่า ๑๘๐ วัน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความเดือดร้อนรำคาญที่ประชาชนได้รับเป็นสำคัญ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วผู้ประกอบกิจการไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาสั่งไม่อนุญาตให้ออกใบอนุญาตพร้อมแจ้งเหตุผลการไม่อนุญาตและสั่งให้ผู้ประกอบกิจการยุติการประกอบกิจการ

ข้อ ๒๖ การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาสั่งไม่อนุญาตการออกใบอนุญาตไม่เป็นเหตุให้ผู้ประกอบการกิจการรายนั้นไม่มีสิทธิยื่นคำขอใบอนุญาตใหม่ หากภายหลังผู้ประกอบกิจการได้ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้แล้ว

ข้อ ๒๗ หากมีบทบัญญัติเฉพาะเรื่องแตกต่างจากข้อบัญญัตินี้ให้บังคับการให้เป็นไปตามบทบัญญัติเฉพาะเรื่องนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

เสวก ลารังสิต

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านลาน